

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 czerwca 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił P. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 16 maja 2022 r., który orzekł, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. (decyzja k. 50 akt ZUS)

W dniu 19 lipca 2022 r. wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podnosząc zastrzeżenia dotyczące orzeczenia lekarza orzecznika. W uzasadnieniu swego stanowiska podkreślił, że podczas badania lekarskiego nie został przeprowadzony w sposób wystarczająco szczegółowy wywiad lekarski dotyczący symptomów jego choroby kręgosłupa. (odwołanie k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego odrzucenie na podstawie art. 477⁹ §3¹ k.p.c., bowiem podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS a odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. (odpowiedź na odwołanie – k. 6 – 6 verte)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. C. w dniu 14 kwietnia 2022 r złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. (wniosek k. 1 – 6 akt ZUS)

Lekarz Orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 16 maja 2022 r wskazał, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie zawierało pouczenie o prawie wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS oraz skutkach jego niewniesienia. Został pouczony, iż odwołanie od decyzji ZUS oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia Lekarza Orzecznika, w przypadku niewniesienia od niego sprzeciwu, sąd odrzuci. Wnioskodawca potwierdził własnoręcznym podpisem odbiór orzeczenia w tym samym dniu. (orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k. 40 – 40 v akt ZUS)

Od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawca nie złożył sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS. (okoliczność bezsporna)

W tym stanie rzeczy w dniu 22 czerwca 2022 r. powołując się na orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 16 maja 2022 r. wydano zaskarżoną decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. (decyzja k. 50 akt ZUS)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 14 ust. 2a. i 2b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2022 poz.504 j.t.) od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej.

Stosownie do treści art. 477⁹ § 3¹ kpc Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza

postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wnioskodawca nie wyczerpał trybu odwoławczego przewidzianego w art.14 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Mimo prawidłowego pouczenia ubezpieczony nie wniósł w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS organu rentowego, a odwołanie to jest oparte wyłącznie na kwestionowaniu orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS, wskazuje bowiem na swój stan zdrowia.

Wniesienie odwołania od decyzji ZUS opartego wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, przy braku sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika do komisji lekarskiej ZUS, powoduje odrzucenie tegoż odwołania i eliminuje możliwości przeniesienia sporu na drogę sądową. (por. w tym zakresie wyrok S.A. w Katowicach z dnia 6.11.2007 r, III AUa 328/07, Lex nr 399971, uchwała SN z dnia 15 marca 2006 r, II UZP 17/05, OSNP 2006/15 – 16/245)

Art. 477⁹ § 3¹ kpc oznacza, że możliwość rozpoznania przez Sąd odwołania wniesionego w określonych w nim sprawach uzależniona jest od wyczerpania przez zainteresowanego dwuinstancyjnego trybu orzekania. Niezachowanie tego trybu skutkuje odrzuceniem odwołania. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2007 r., III AUa 328/07, LEX nr 399971, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2006 r., II UZP 17/05, OSNP 2006/15-16/245 ,III AUa 253/14 - postanowienie SA Szczecin z dnia 02-12-2014). Na podstawie art. 477⁹ § 3¹ KPC sąd odrzuca odwołanie, w którym ubezpieczony podnosi wyłącznie zarzuty przeciwko orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS w kwestiach określonych w art. 14 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. odwołanie wnioskodawcy odrzucił.

Na marginesie należy wspomnieć, że jeśli wnioskodawca nadal będzie ubiegać się o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy to powinien złożyć sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu powołując okoliczności z jakich nie zrobił tego w terminie i wyjaśniając dlaczego nie kwestionował orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS.

K.B.